

og saa fremdeles, indtil det almindelige Gagerreglement bliver bestemt; thi i saa Tilfælde vil ethvert Spørgsmaal, om Gager skulle nedsettes eller tilstaaes eller inddrages, blive aldeles udeladt af Finantsloven. Naar der nu altsaa er Spørgsmaal om, for hvilket Tidsrum jeg anseer Regjeringen — jeg nævner her Regjeringen i Modsætning til den lovgivende Magt, men ikke i Modsætning til Rigsdagen — eller hvorlænge jeg anseer den udøvende Magt at være bunden ved disse Bestemmelser, saa gjælde de, efter min Formening kun for det indeværende Finantsaar, medmindre der i den næste Finantslov maatte i Detail optages de samme Bestemmelser, eller der, — hvad jeg til den Tid, hvis det falder i min Lod at forelægge Finantsloven, agter at bringe under Rigsdagens Overveelse, — istedetfor at gjen tage det i alle Enkeltheder, optages almindelige Bestemmelser, hvorved det undgaaes, at et saadant Forbehold, som er taget i den nærværende Lov, vedbliver for de følgende Finantsaar. Jeg haaber imidlertid, at den Mellemtilstand, som er uundgaaelig, da et almindeligt Gagerreglement endnu ikke er udarbejdet, ikke skal vare ret længe; thi det er ikke blot i den Henseende, jeg har nævnt, at man føler Trang til et almindeligt Gagerreglement.

Orsted: Dersom saadanne Bestemmelser som den, her er handlet om, blot betragtes som en Forbeholdenhed, og kun gjør, at Sagen skal ventileres paany ved Rigsdagen, førend Embedet kan besættes, saa er der ikke noget særdeles Betænkeligt ved de omhandlede Bestemmelser. Men, dersom de ved at være påfærdede begge Thingene betragtes som bindende Lov, saa at det Embede, der er erklæret for at skulle bortfalde ved Vacance, ikke igjen kan blive oprettet, uden ved Samstemning mellem Regjeringen og begge Thingene, saa troer jeg, at deraf kunde flyde store Forvillinger.

Blechingberg: Efter den Maade, hvorpaa Finantsloven foreligger, troer jeg, at det vilde være noget betænkeligt at gaae ind paa de omhandlede Bestemmelser; Landstinget har ikke havt den fornødne Tid og den fornødne Forberedelse til at gjøre det. Jeg har ved Sagens tidligere Foretagelse berørt, hvorledes jeg forstaaer navnlig den 30te § i denne Lov,

og hvorledes jeg mener, at man bør begrænse Landstingets Forpligtelse, idet det vedtager denne Lov, saaledes nemlig, at det, Landstinget forbinder sig til, det er, at det vedtager de Indtægter og Udgifter, som Lovens enkelte Paragrapher gaae ud paa; dertil knytter sig Bestemmelsen i § 30. Men, hvad der ikke høre til at danne de Total-Summer, hvorpaa Bevillingen for det paagjældende Finantsaar gaaer ud, det synes mig at maatte være frit i Fremtiden. Gaaer man videre, befinder Landstinget sig utvivlsomt i en meget vanskelig Stilling.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved § 19, der lyder saaledes:

„Til Udenrigsministeriet bevilges 255,350 Rbd., i Genhold til det fremlagte Udgiftsbilag IV og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table I opførte Rettelser.“

eenstemmigt blev vedtaget med 34 Stemmer.

Discusstionen gif derpaa over til § 20, Indenrigsministeriet betreffende.

Orif: Hvad jeg ønsker at sige vedkommer saavel denne §, som den følgende. Udvalget har i sin Betænkning Pag. 7 under Nr. 3 udtalt, at der snart tør forventes et fuldstændigt Gagerreglement, og det forekommer mig, at det, der nys blev ytret af den høitærede Finantsminister, bestyrker dette. Det er i denne Anledning, at jeg skal tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om det er paatænkt at inddrage alle Sportler i Statskassen, og at sætte vedkommende juridiske Embedsmand paa fast Gage? Jeg antager, at en saadan Reform er særdeles ønskelig, og at den vil kunne effectueres uden Tab for Staten, naar det fastsættes, at et lignende Beløb som det, Embedsmændene nu oppebære i Sportler, skal tilflyde Statskassen og at dette skal ske, selv om en Omregulering af Sporteløshæsenet finder Sted. En saadan Omregulering anseer jeg tillige for meget ønskelig, ja for nødvendig, da denne Deel af Lovgivningen er meget vidløftig, forvillet og tildeels mindre tilgængelig for Lægmænd. Enhver, der kaster Blikket paa vore Retsacter og gjør sig bekendt med de deri opførte Sportler, vil indsee, at der ud-